

BURASI BİZİM EVDEN DAHA İYİ

Göreve başladığımın ikinci yılıydı. Kars'ın Sarıkamış ilçesine bağlı Çamyazı Köyü İlköğretim Okulu'nda görev yapıyordum. 4 ve 5 birleştirilmiş sınıfları okutuyordum.

Soğuk, yağmurlu bir sonbahar günüydü. Sınıfa girdim, selamlaştık, yoklama aldım ve derse henüz yeni geçmiştim. En arka sırada oturan Mehmet ERDOĞAN adındaki öğrencim elini yanağında tutarak yanıma geldi.

Ne oldu Mehmet? Dedim

- Öğretmenim dişim çok ağrıyor izin verirsiniz eve gidebilir miyim? Dedi

Peki, oğlum çantamı toparla eve git, sıcak bir yerde uzan, gerekirse babana söyle ilçeye doktora götürsünler seni dedim.

- Tamam, öğretmenim, dedi

Dersi anlatmaya devam ettim. Dersi anlatırken Mehmet sırasına geçti, eşyalarını topladı, çantasını omzuna attı ve kapıya yöneldi. Kapının önüne geldiğinde bir ara duraksadı. Sonra kapıyı yarı araladı. Bir adımını dışarı attı fakat vazgeçti, kapıyı kapatıp içeri geri döndü. Kapının önünde duran Mehmet'e

- N'oldu Mehmet dedim

- Vazgeçtim öğretmenim. Dedi

Niye oğlum? Dedim

-Burası bizim evden daha iyi öğretmenim, hiç olmasa sıcak ve dam başımıza akıyor.

Dedi

O anda söyleyecek bir şey bulamadım. Peki, oğlum dedim. Sobaya yakın ön sırada bir arkadaşının yanına oturmasını söyledim.